

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**16-та Неділя по
П'ятидесятниці: Ось
тепер час приємний!**

**Sixteenth Sunday after
Pentecost:
Now is the time!**

**Seizième Dimanche après
la Pentecôte : C'est
maintenant le temps!**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

**16-та Неділя по П'ятидесятниці:
Ось тепер час приємний!**

Св. Ап. Павло каже нам у сьогоднішньому Апостолі (2 Коринтян 6:1-10):
«А ми, як співробітники, благаємо, щоб ви Божої благодаті не брали
надармо... Ось тепер час приємний, ось тепер день спасіння!»

Коментуючи цю цитату визначний шотландський біблійний науковець,
Віліям Барклей писав: «Є таке – і це вічна трагедія – як нівечення
благодаті... Так буває коли Бог дає людям усю Свою Благодать а вони
далі йдуть своїм безглуздим шляхом і нівечать благодать, яка могла б їх
перетворити, і Христа знову цим розпинають і знову розбивають Боже
серце». (*The Letters to the Corinthians, The Daily Study Bible*; Едінбург,
1971, ст. 236).

Ми не живемо ні в минулому ні в майбутньому. Ми живемо тут – тепер.
Важливо для духовного життя користати з сучасної хвилини. Якщо є
перед нами що-небудь добре для виконання – зробимо це сьогодні. Якщо
є що-небудь гріховне в нашому житті, що ми чинили чи плануємо чинити

– покаймо в цьому сьогодні. Хвилини не вічно триватиме. Настане час, коли добро, над яким задумувались – на завжди може бути назавжди недосяжним. Також може прийти час, коли наше серце настільки затвердне, що ми не схочемо каятися – що навіть думка про те, що треба каятися буде нам огидною.

Це ми мусимо рішати: чи йтиме за нашим Господом Ісусом Христом чи ні? Не слід нам відкладати це рішення на якусь майбутню хвилину, коли матимемо більше вільного часу чи сильнішої волі йти за ним – може коли вже будемо старшими і не так схильними вдаватися перелітним втіхам. Ми мусимо рішити йти за Ним сьогодні - ТЕПЕР! Ми, можливо, вже рішали це в минулому – може й часто. Вирішаймо робити так знову - ТЕПЕР! Або, можливо, ми спотикалися чи провалилися у своєму рішенні в минулому: розпочнімо знову сьогодні - ТЕПЕР! Ось тепер приємний час. Ось тепер день спасіння.

Ми не йдемо за Спасителем, тому що ми стали майже доскональними, чи тому що ми такі добрі. Ми йдемо за Спасителем, тому що це ВІН Дорога і Правда і Життя (Івана 14:6). Наш Господь – Милостивий: Він прощає наші гріхи бо ж знає наші немочі. Це намагаючись їм за Ним, що ми стаємо добрими і вдосконалюємось. Не відмовляймо собі спокою, радості і дійсної втіхи присутності Господа в нашому щоденному житті.

Господь, як Джерело справжньої свободи, не накидається на нас з вимогою підкоритися Йому. Так роблять люди і впалі духи, які прагнуть власті та панування. А Господь? Він стоїть при дверях нашого серця і стукає (Одкровення 3:20). Як бачите в цій Іконі, яка зображує цей вірш у Новому Завіті, двері ті не можна відкрити з-зовні. Це ми, почувши стукіт Ісуса на дверях нашого серця, мусимо відчинити Йому, щоб впустити Його бути з нами.

Не нехтуймо цей стукіт Господній. Не засмучуймо Духа Божого, Який неустанно діє, щоб привести нас до спасіння. Не відкидаймо цю чудову любов Господню. Послухаймо напіннення. Не розпинаймо Христа знову й знову, відмовляючи Йому доступу до нашого серця, нашого ума та нашого життя, в результаті чого, як образно пише Барклей ми знову розбиваємо «Боже серце»..

Приймаючи Його, як свого Владика, свого Вчителя, свого Провідника і свого Друга запевнює, що Господь перетворить наше минуле, наше сучасне й наше майбутнє на вічне Царство Боже. Люди часто настоюють на тому, що минуле - не переробити. Є певна істина в цьому твердженні. Але коли ми йдемо до Бога, значення – напрямок – того минулого міняється. Вона перетворене з прологу до історії темряви й розпачу на пролог до історії повної світла та радості!

**Sixteenth Sunday after
Pentecost:
Now is the time!**

St. Paul tells us in today's Epistle (2 Corinthians 6:1-10): "We then, as workers together with Him also plead with you not to receive the grace of God in vain... Behold, now is the accepted time; behold, now is the day of salvation".

Commenting on this passage, the renowned Scottish Biblical scholar, William Barclay, wrote: "There is such a thing – and it is eternity's tragedy – as the frustration of grace... It is when God gives men all His grace and they take their own foolish way and frustrate the grace which might have recreated them that once again Christ is crucified and the heart of God is broken." (*The Letters to the Corinthians, The Daily Study Bible*; Edinburgh, 1971, p. 236).

We do not live in the past or in the future. We live here and now. It is important in spiritual life to take advantage of the present moment. If there is anything good before us to do – let us do it today. If there is something sinful in our lives that we have been doing or thinking of doing – let us repent of it today. The moment will not last forever. There will come a time when the good deed we were thinking of doing may be forever out of our reach. There may also come a time when our heart will be so hard that we will not want to repent – that the very thought of repentance will become loathsome to us.

**Seizième Dimanche après la
Pentecôte : C'est maintenant le
temps!**

Saint Paul nous dit dans l'Épître de ce jour (2 Corinthiens 6: 1-10): «Puisque nous travaillons avec Dieu, nous vous exhortons à ne pas recevoir la Grâce de Dieu en vain... Voici maintenant le temps favorable, voici maintenant le jour du salut.»

Commentant ce passage, le bibliste écossais de renom, William Barclay, a écrit: «Il y a une telle chose - et c'est la tragédie de l'éternité - comme la frustration de la Grâce ... C'est quand Dieu donne aux hommes toute Sa Grâce et ils prennent leur propre manière folle et frustrent la Grâce qui pourrait les recréer qu'une fois de plus le Christ est crucifié et le cœur de Dieu est brisé » (*The Letters to the Corinthians, The Daily Study Bible*, Edinburgh, 1971, p 236).

Nous ne vivons pas dans le passé ou dans l'avenir. Nous vivons ici et maintenant. Il est important dans la vie spirituelle de profiter de l'instant présent. S'il y a quelque chose de bien que nous devons faire – faisons-le aujourd'hui. S'il y a quelque chose de péché dans nos vies que nous avons fait ou pensons à faire – repentons-nous en aujourd'hui. Le moment ne durera pas éternellement. Il viendra un temps où la bonne action que nous pensions du faire peut être à jamais hors de notre portée. Il peut aussi arriver un moment où notre cœur sera si dur que nous ne voudrions pas nous repentir - que la pensée

It is up to us to decide: shall we follow our Lord: Jesus Christ, or not? We must not put off this decision for some future time when we will have more leisure or a stronger will to follow Him – perhaps when we are older and less inclined to indulge ourselves in fleeting pleasures. We must decide to follow Him today - NOW! We may have decided to do so in the past – perhaps numerous times. Let's decide again to do so again – NOW! Or we may have wavered or failed in our decision in the past: let's start all over again today – NOW! Now is the acceptable time. Now is the day of salvation.

We do not follow the Saviour because we have become nearly perfect or because we are such good people. We follow the Saviour because He IS the Way, the Truth and the Life (John 14:6). Our Lord is merciful: He pardons our sins, for He knows our weakness. It is in the effort of following Him that we become good and are perfected. Let us not deny ourselves the peace, the joy and real pleasure of the Lord's company in our daily lives.

The Lord, as the Source of true liberty, does not assault us with the demand that we submit to Him. That is the way of humans and fallen spirits lusting for power and domination. The Lord? He stands at the door of our hearts and knocks (Revelation 3:20). As you may see in this Icon which illustrates that verse of the New Testament, the door may not be opened from the outside. It is up to us, upon the door of whose hearts Jesus is knocking, to open it to Him and let Him in and be with us.

même de repentance deviendra odieuse pour nous.

C'est à nous de décider: nous allons suivre notre Seigneur Jésus-Christ, ou pas? Nous ne devons pas rebuter cette décision pendant un certain temps futur lorsque nous aurons plus de loisirs ou une volonté plus forte de Le suivre - peut-être quand nous sommes plus âgés et moins enclins à se livrer à des plaisirs éphémères. Nous devons décider de Le suivre aujourd'hui - MAINTENANT! Nous pouvons avoir décidé de le faire dans le passé - peut-être de nombreuses fois. On se décidera à le faire à nouveau - MAINTENANT! Ou nous pouvons avoir hésité ou échoué dans notre décision dans le passé: nous allons commencer tout de nouveau aujourd'hui - MAINTENANT! Il est maintenant temps acceptable. C'est maintenant le jour du salut.

Nous ne suivons pas le Sauveur parce que nous sommes devenus presque parfaits ou parce que nous sommes des bons gens. Nous suivons le Sauveur parce qu'il EST le Chemin, la Vérité et la Vie (Jean 14:6). Notre Seigneur est miséricordieux: Il pardonne nos péchés, car Il connaît notre faiblesse. C'est dans l'effort de Le suivre que nous devenons bons et nous perfectionnons. Ne nous nions la paix, la joie et plaisir de la compagnie du Seigneur dans notre vie quotidienne.

Le Seigneur, comme la Source de la vraie liberté, ne nous attaque pas avec la demande que nous nous soumettons à Lui. Ça c'est la façon des hommes et des esprits déçus assoiffés de pouvoir et de

Let's not ignore this knock of the Lord. Let us not keep on grieving the Spirit of God, Who works unceasingly to bring us to salvation. Let's not reject this wonderful love of the Lord. Let's heed the admonition. Let's not crucify Christ over and over again by refusing Him access to our hearts, our minds and our lives, with the result that, as Barclay puts it in such a picturesque way, "the heart of God is broken".

Our accepting Him as our Master, our Teacher, our Guide and our Friend assures us that the Lord will transform our past, our present and our future into the eternal Kingdom of God. People often insist that the past cannot be changed. There is obvious truth in that statement. But as we move towards God, the meaning – the direction – of that past changes. It changes from being the prologue to a story of darkness and despair into one that is full of light and joy!

domination. Le Seigneur? Il se tient à la porte de nos cœurs et Il frappe (Apocalypse 3:20). Comme vous pouvez le voir dans cette Icône qui illustre ce verset du Nouveau Testament, la porte ne peut être ouverte de l'extérieur. C'est à nous, dont à la porte du cœur Jésus frappe, de l'ouvrir à Lui et Le laisser entrer pour rester avec nous.

Il ne faut pas ignorer ce coup du Seigneur. Ne continuons pas faire le deuil à l'Esprit de Dieu, Qui travaille sans cesse pour nous amener au salut. Il ne faut pas rejeter ce merveilleux amour du Seigneur. Tenons compte de cet avertissement. Il ne faut pas crucifier le Christ encore et encore en Lui refusant l'accès à nos cœurs, nos esprits et nos vies, de sorte que, comme Barclay l'exprime dans une manière pittoresque, «le cœur de Dieu est brisé».

L'accepter comme notre Maître, notre Enseignant, notre Guide et notre Ami nous assure que le Seigneur va transformer notre passé, notre présent et notre avenir dans le Royaume éternel de Dieu. Les gens insistent souvent que le passé ne peut pas être changé. Il y en a une vérité évidente dans cette déclaration. Mais quand nous nous tournons vers Dieu, le sens – la direction – de ce passé est transformé. Il change d'être le prologue d'une histoire de l'obscurité et de désespoir en celui qui est plein de lumière et de joie! (igk)